



Bayer Zsolt: Önmagunk felszabadítása, vagy a KDNP-sek rémálma?

2016 február 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Az ellenzők szerint minden alkalommal, amikor a meglegházasságot legalizáló döntés születik valahol a világban, ezzel csak erodálódik egy olyan régi, jó intézmény, mint a házasság.

Hát mi lesz a következő, hozzámehetünk a kutyánkhoz, egyszerre több emberhez vagy önmagunkhoz is? - teszük fel ilyenkor a kérdést, de arra a k sem feltétlen számítanak, hogy van, aki az utóbbira igennel felel.

Pedig az önmagunkkal való házasság, azaz a szologámia támogatói pont ezt képviselik. A szologám kapcsolat lényege, hogy valaki életre szóló frigyre lép saját magával.

Az elmúlt években egyre erősödő trend mögött több mint két évtizedes történelem húzódik: [Linda Baker 1993-ban vette el saját](#) magát. Azóta pedig egymást érik az önesküvők.

A Vice több cikket is szánt az önházasságnak, ezek szerint főleg a harmincas éveikben járó nők házasodnak magukkal. Legtöbben az Egyesült Államokból, de akadtak már brit önházasodók is.

A szologám házasságot a világon sehol nem ismerik el, nem hogy egyházilag, de még jogilag sem, de ennek ellenére is létező jelenségről van szó, évente tucatnyian döntenek úgy, hogy összekötik magukkal az életüket, és számuk csak egyre nő.

Elsőre úgy hangozhat a dolog, mintha egy KDNP-s rémálmába csöppentünk volna. Pedig az önházasság mögött semmiféle ördögösség nincs, egyszerű társadalmi változások hívták életre, és az önelfogadás egy ritka, de létező eszköze lett.

Felnőnének, de a társadalom nem hagyja

Egy 2005-ben készült felmérés szerint az [amerikai nők 51 százaléka él](#) házastárs nélkül, és ez az arány azóta csak nőhetett. A munkaerőpiaci változásokkal párhuzamosan zajlott a jelenség társadalmi megítélésének alakulása is: míg az ötvenes évek végén volt olyan felmérés, ami szerint az emberek [80 százaléka gondolta azt](#) az egyedülállóról, hogy vagy erkölcstelenek vagy betegek, azóta ez az arány is nyilván enyhült.

De nem elég gyorsan, legalábbis azok szerint a nők szerint, akik úgy érzik, hogy még mindig nem ismerik el őket kellően addig, amíg nem házasodnak meg.

Az elmélet egyik legismertebb képviselője, Sasha Cagen szerint még mindig a női felnőtte válás mérföldkövének számít, ha valaki megházasodik. Hiába a karrier és a tanulmányok, felnőttnek tenni a világ szemében egy házassággal kezdődik. Az önházasság erre is válasz, igaz persze főleg nem a külvilág felé, ahol a többség szemében biztos nem fog felnőttebbnek tenni az, aki magához megy hozzá. De az önmaga megerősítésére vágyó fiatal nőknek sokat jelenthet az, hogy szimbolikusan, barátaik és ismerőseik körében letudnak egy ilyen a külvilág által sokra tartott életeseményt.

Főleg, ha korábban többször kapták magukat azon, hogy társadalmi nyomások és elvárások miatt vetették bele magukat olyan párkapcsolatokba, melyekben valójában egyáltalán nem voltak boldogok.

A szologám kiáltvány

Az önházasság pont ezzel szemben kínál kiutat és felszabadulást támogatói szerint. Kiutat a társadalom által ezer módon elvárt házastársi viszonyból, felszabadulást pedig önmagunk elfogadása és szeretete felé.

Cagen úgy tekint az önházasságra, mint tradicionális elfogadási és önmegerősítési rituálék modern megfelelője. Tíz évvel ezelőt írt [előbb egy kiáltványt](#), majd egy könyvet a jelenségről, azóta pedig több tucatnyian kötöttek házasságot magukkal tanácsainak köszönhetően.

Az egyik első kérdés, amit mindig felmerül, hogy mi lesz akkor az önházasság után az ismerkedéssel és a

másokkal való összejövésével.

"Az emberek azt hiszik, hogy az önházassággal az apácák életét választottam. De ha apáca vagy, a testedet Istennek ajánlod fel. Itt viszont magadhoz kötöd magadat. Azaz még mindig szerethetsz bárki mást is."

- [mondja erről Sophie Tanner](#), aki szintén önmagával házasodott össze. Azaz szó nincs arról, hogy ezzel kizárnád az életedből a többi embert, csak arról, hogy mindig tekintettel leszel magadra és a saját érdekeidre, mielőtt összejössz egy másik emberrel és magadra való tekintettel kivárhatod, amíg valaki igazán értékes jön szembe az életedben. Sophie élményeiről és esküvőjéről [blogot is vezet](#), az önházasság iránt érdeklődőknek azt érdemes olvasni még.

Cagen szerint vannak férfiak, akik elfogadják és értik ezt, és vannak akik nem.

"Egy rakás nő kerül csapdába, mert elhiszik, hogy a kapcsolatok fájdalmasak és olyan emberrel kell együtt lenniük, aki nem adja meg nekik, amit szeretnének. Amikor összeházasodsz magaddal, gyakorlatilag felállítasz egy mércét, hogy milyennek kell lennie egy kapcsolatnak."

Az pedig, hogy az emberek tovább maradnak egyedül és később kötelezik el magukat valaki mellett, egyáltalán nem jelent feltétlen magányosságot és világtól való elszakítottságot. A New York Egyetem kutatója, [Eric Klinenberg könyvet is](#) írt a témáról, és többek között azt találta, hogy az egyedülélő emberek jellemzően több időt járnak társaságba, több időt töltenek barátaikkal a megházasodott emberekhez képest.

Önmagunk szeretetének ünneplése

Egy másik önházasodót, a londoni Grace Geldert [igazából az lepte meg](#), hogy világszerte mennyire elterjedt esküvőjének a híre. Ennek köszönhetően értett meg egy csomó mindent a szologámia jelentőségéről. Mert egy ilyen gesztus egészen mást jelent a kényszerházasságok ellen küzdő feminista aktivistáknak Libanonban, és mást az amerikai nőknek, akik az önmagunk szeretetének megünneplését látják ebbe bele.

Számára az egész önházasság egy hatalmas önismereti kaland volt, látva a támogató és támadó reakciókat, rengeteget gondolkozott azon, mi a fontos az életében, hogyan látszódhat a külvilág felé és hogyan tud kapcsolódni másokhoz.

Geldert is elég könnyen el tudja képzelni, hogy az önesküvők gyakoribbá váljanak, és idővel kevésbé keltsenek megütközést. A meditáció egy formájának érzi az egészséget, olyan önelfogadásnak, melyre meghívod barátaidat is, hogy tanúi lehessenek. Számára ez azért volt fontos, mert olyan típus, aki könnyebben vesz egy elkötelezettséget komolyan, ha annak voltak szemtanúi is. Barátai pedig gyakorlatilag számonkérlik azóta, hogy jól bánt-e házastársával. Azaz magával.

"Ez annak az elismerése, hogy akár kapcsolatban vagy, akár nem, ha nincs jó kapcsolatod magaddal, az életed nem lehet teljes."

Az elméletnek persze rengeteg kritikusa van, leggyakrabban nárcisztikus, egocentrikus túlságának és a tradicionális értékek rohadásaként értékelik mindezt, válságtünetként, ami jól megmutatja, hova jutott a világunk.

Ami mentén persze lehet moralizálni, csak hogy amíg egyre több fiatal nő dönt úgy, hogy nem kíván fiatalon házasodni, és egyre többen választják inkább az egyedüllétet, addig minden feltétel adott, hogy az önházasság egy elfogadottabb és elterjedtebb jelenségévé váljon." (444.hu)

Ugye nem nagyon nagy baj, ha azért hosszan nem elemzem ezt a kis remekművet. Ugyanis tényleg önmagáért beszél, és valóban benne van minden, amit erről a mi világunkról tudni kell. Mindössze a cikk írójához, a szologámia jelentőségét és elfogadásának szükségszerűségét propagáló Horváth Bencéhez lenne néhány szavam.

Szóval, kedves Bence, hidd el, a legjobb „kiutat a társadalom által ezer módon elvárt házastársi viszonyból, felszabadulást pedig önmagunk elfogadása és szeretete felé” úgy találod majd meg, ha elkezded tornászni. Fokozatosan növekvő terhelést javaslok, és mindenekelőtt a lazításra kell összpontosítanod. Nagyon laza gerincoszlopra, derékra és csípőízületre lesz szükséged. Ezt pedig csak kemény munkával lehet megszerezni.

Napi minimum egy edzés, személyi edző felügyelete mellett. És minden edzés végén ellenőrizni kell, mennyit fejlődöttél, mennyit lazultál.

Gyertyaállásban kell kezdeni, és a derék elengedése után a párhuzamosan tartott lábakat lassan közelíteni a föld felé. Mindezt addig kell folytatni és erőltetni, ameddig könnyedén nem tudod elbárálni lábfejjel, majd már térdeddel is megérinteni a földet.

Ha ez már rutinszerűen megy, akkor ellenkező irányban is el kell tudni lazulni. Egyenes állás, és elrehabilitáció következik. Egészen addig, ameddig nem sikerül a fejedet gond nélkül hozzá érinteni a térdeidhez úgy, hogy közben a lábad egyenes maradjon.

Ha ezeken túl vagy, már közel az igazi szabadság.

Mert ettől a képességtől tényleg csak pár centi, és a nap bármelyik pillanatában, bárhol, és évszakoktól is függetlenül képes leszel leszopni saját magadat.

Ennél pompásabban pedig sem te, sem a hozzád hasonlók nem tudnátok megünnepelni önmagatok szeretetét!

Bayer Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló

